

jehož se žal. úřad jediné dovořává, neboť skutečnosti, které by byly zjištěny provedením oněch svědeckých důkazů, mohly by býti snad cenným průvodním materiálem pro podání posudku znaleckého.

V tomto bodě típí tedy nař. rozhodnutí takovou neúplností, kterou nutno kvalifikovati jako podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 zákona o ss.

K v ý r o k ů m a d IV. a VI.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, jak úřadu podle § 127 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., tak i odpůrci podle § 128 téhož vlád. nař., jsou závislá na konečném výsledku meritorního rozhodnutí sporu, resp. na výroku o vině zúčastněné strany přestupkem vod. zákona. Zrušením meritorního výroku nař. rozhodnutí, uvedeného sub II., tento nutný podklad, na němž žal. úřad založil své útratové výroky, byl však odstraněn. Z této situace vyplývá důsledně nutnost zrušiti pro vadnost řízení také útratové výroky, pokud jsou stížností napadeny, neboť pro jejich věcné přezkoumání chybí nezbytný základ.

Č. 12.546.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: I. Rozhodnutí zem. úřadu vydané o opravném prostředku proti výměru zem. úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě podle § 157 zák. čl. XIX:1907 ve znění vlád. nař. č. 199/1922 Sb. je konečné. — II. * Ministerstvo sociální péče může u výkonu dohlédacího práva daného mu § 175 zák. čl. XIX:1907, pozměněným § 30 vl. nař. č. 199/1922 Sb., rozhodnutí nebo opatření zemské úřadovny pro pojišťování dělníků na Slovensku v Bratislavě ve věci úrazového pojištění zrušiti, nemůže je však nahraditi vlastním věcným rozhodnutím.

(Nález ze 7. října 1936 č. 15.229/36.)

P r e j u d i k a t u r a: ad I. Boh. A 10.637/33.

V ě c: Arnošt L. v Bystřici pod Hostýnem proti rozh. min. soc. péče z 30. června 1932 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

D ů v o d y: Zem. úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě výměrem z 13. dubna 1936 uznala st-lův podnik »sklad a nakládání dřeva v Lozorné a Stupavě« za povinný úraz. pojištěním podle § 3 zák. čl. XIX:1907 a zařadila jej od 1. března 1923 do 30. června 1925 pod titul č. 397 a) »kácení a doprava dřeva ve spojení se skladem dřeva«, do nebezpečenské třídy XII a procenta 80.

Zem. úřad v Bratislavě výměrem z 15. listopadu 1928 zamítl námitky st-logy a uvedený zařazovací výměr potvrdil. Připojil poučení připouštějící další odvolání k min. soc. péče.

St-l se odvolal; během odvolacího řízení vydala zem. úřadovna pro dělnické pojištění nový zařazovací výměr z 3. května 1930, jímž uznala st-lův podnik »sklad dřeva« za povinný úrazovým pojištěním a zařadila

jej od 1. března 1923 do 30. června 1925 pod titul č. 38, do nebezpečenské třídy IX, a nebezpečenského procenta 48. Vydání tohoto výměru oznámila zem. úřadovna zem. úřadu v Bratislavě a dodala, že vydáním tohoto zařazovacího výměru omezila se platnost původního výměru z 13. dubna 1926 jen na lesní manipulaci v Pajštúně.

I z tohoto zařazovacího výměru se st-l odvolal, odvolání tomu však zem. úřad v Bratislavě výměrem z 21. listopadu 1930 nevyhověl. I proti tomuto rozhodnutí zem. úřadu, jež obsahovalo rovněž poučení připouštějící odvolání k min. soc. péče, se st-l odvolal.

Min. soc. péče rozhodnutím z 30. června 1932 č. 3973/IV/1/32 na odvolání st-lovo z rozhodnutí zem. úřadu z 15. listopadu 1928 toto rozhodnutí a jemu za základ sloužící zařazovací výměr z m o c i ú ř e d n í pozměnilo v tom směru, že jeho platnost omezuje na podnik »lesní manipulace«, s odůvodněním, že pojištná povinnost podniku »sklad dřeva v Lozorné« byla prohlášena zvláštním zařazovacím výměrem, vydaným 3. května 1930, konaným šetřením pak bylo zjištěno, že šlo o kácení dřeva v menším rozsahu, a v důsledku toho zařazení předmětného podniku do 80. procenta nebezpečenského, tudíž o 7 jednotek pod střed, je přiměřeným. Jinak min. odvolání proti shora citovanému rozhodnutí nevyhovělo z důvodů tam uvedených a dodalo, že k námitce, že odvolatel neprovozoval kácení dřeva, nemohl býti vzat zřetel, ježto námitka ta není ničím doložena, ba vyvrácena doznáním odvolatele učiněným v jeho vlastní přihlášce a šetřením živnostenského inspektora.

Dále vydalo min. soc. péče rozhodnutí z 30. června 1932 č. 1454/IV/1/32, jímž nevyhovělo odvolání st-lovu z rozhodnutí zem. úřadu z 21. listopadu 1930 v podstatě z důvodů tohoto rozhodnutí.

Obě tato rozhodnutí min. soc. péče napadá Arnošt L. stížnostmi u tohoto soudu.

Po podání stížnosti na toto rozhodnutí oznámilo žal. min., že je vzalo zpět. St-l, byv podle § 44 zákona o ss vyzván, aby prohlásil, zda v důsledku toho pokládá stížnosti za bezpředmětné, setrval na nich, nepokládaje se prostým zpětvzetím nař. rozhodnutí za uspokojena. Vzhledem k tomu musil nss o stížnostech rozhodovati. Uvažuje pak o nich musil nss především z povinnosti úřední si vyřešiti otázku, zda žal. min. bylo po zákonu příslušno vydati nař. rozhodnutí.

Rozhodnutí ta obsahují instanční vyřízení o d v o l á n í, jež podal st-l z výměru zem. úřadu v Bratislavě z 15. listopadu 1928 a z 21. listopadu 1930, jimiž byly zamítnuty jeho námitky proti zařazovacím výměrům zem. úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě, rozhodl tedy jako úřad odvolací podle § 157 zák. čl. XIX:1907, ve znění vlád. nař. č. 199/1922 Sb., a to již za účinnosti zákona o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. Nss, opíraje se o usnesení svého administrativního plenu z 22. května 1933, vyslovil a podrobně odůvodnil již v nálezu ze 17. června 1933 Boh. A 10.637/1933 právní názor, že rozhodnutí zem. úřadu vydané o opravném prostředku proti výměru zem. úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě podle § 175 zák. čl. XIX:1907 ve znění

vlád. nař. č. 199/1922 Sb. je podle čl. 8 odst. 2 zákona o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. konečné. Na tomto názoru trvá nss i v tomto případě a odkazuje podle § 44 jedn. řádu na odůvodnění v citovaném nálezu obsažené. Podle toho nebylo min. soc. péče příslušné, aby v těchto sporech, v nichž rozhodnutí zem. úřadu byla vydána již za platnosti cit. organizačního zákona, rozhodlo o odvoláních, podaných z těchto rozhodnutí. Jestliže tak učinilo přece, místo aby odvolání odmítlo jako nepřipustná a učinilo jen z moci úřední opatření, aby v rozhodnutích těch bylo dáno správné právní poučení, že jsou konečná, octlo se svým postupem v rozporu s platným právním řádem osobivši si kompetenci, jež mu po zákonu nepřísluší.

Nař. rozhodnutí č. 3973/IV/1-1932 obsahuje kromě instančního vyřízení odvolání ještě výrok, jímž min. soc. péče rozhodnutí zem. úřadu, resp. jím potvrzený zařazovací výměr zemské úřadovny pro dělnické pojištění z 13. dubna 1926 z m o c i ú ř e d n í pozměňuje. Jde tu tedy o zákrok mocí dozoru.

Rozsah dozorčí moci min. soc. péče ve věcech úraz. pojištění na Slovensku jest upraven § 175 zák. čl. XIX:1907, pozměněným § 30 vlád. nař. č. 199/1922 Sb., podle něhož může min. soc. péče k a ž d é r o z h o d n u t í nebo opatření zemské úřadovny pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě, které je v rozporu se zákonem nebo s platnými předpisy a nařízeními nebo s účelem a určením této pojišťovny z m o c i ú ř e d n í z r u š i t i, a je-li toho třeba, aby se zabezpečilo provádění zákona nebo platných předpisů, jakož aby se napomáhalo zájmům, účelu a určení této pojišťovny, až do přiměřeného opatření příslušných samosprávných orgánů ve vlastním oboru působnosti zařídit, čeho třeba. Podle tohoto předpisu dozorčí pravomoc min. soc. péče vyčerpává se zrušením, tedy potlačením, kasací nezákonného nebo neúčelného aktu pojišťovny, a může min. soc. péče nad to učiniti prozatímní opatření až do přiměřeného opatření pojišťovny samé.

Cit. výrok min. soc. péče podle svého znění a smyslu zařazovací výměr zem. úřadovny z 13. dubna 1926, vyslovující pojistnou povinnost podniku: »stínání, sklad a nakládání dřeva v Lozorné a okolí« podle titulu 397 a), nebezpečenské třídy XII a nebezpečenského procenta 80 p o z m ě n i l tak, že obmezil jeho platnost na podnik »lesní manipulace v Pajštúně« a vyloučiv sklad dřeva v Lozorné, ponechal pro zbývající podnik další ustanovení zařazovacího výměru v platnosti. Tímto ex offo zákrokem překročil však žal. úřad podle názoru nss meze dozorčí pravomoci, dané mu citovaným § 175, ježto se neobmezil na kasací zařazovacího výměru, nýbrž výměr ten pozměnil; dal mu nový a odchylný obsah tím, že obmezil pojistnou povinnost úrazovou na dílec původně zařazeného podniku a že rozhodl též o zařazení tohoto dílce pod titul, nebezpečenskou třídu a nebezpečenské procento. Nejde tedy o výrok kasatorní, nýbrž o rozhodnutí věcné. Že by rozhodnutím tímto byl mínil zabezpečiti provádění zákona atd., jak připouští cit. § 175, až do přiměřeného opatření příslušných samosprávných orgánů, toho žal. úřad

neřekl a z obsahu rozhodnutí nikterak neplyne, ježto se jeví býti definitivní a konečnou úpravou sporného pojistného poměru.

Právem tedy stížnost této části nař. rozhodnutí vytýká nezákonnost z důvodu, že měl býti vydán nový zařazovací výměr, když se úřady domnívaly, že byl v Pajštúně nějaký pojištění podrobený podnik st-lův.

Č. 12.547.

Samospráva obecní, okresní a zemská: Gen. fin. ředitelství v Bratislavě není příslušno rozhodovati o odvolání podaném proti předpisu samosprávných přírážek k činžovní dani.

(Nález z 8. října 1936 č. 17.322/34.)

Věc: Vilma R. ve Wood Ridge-New Jersey proti rozh. gen. fin. ředitelství v Bratislavě z 10. února 1934 o samosprávných přírážkách k dani činžovní.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání, které st-lka podala proti předpisu samosprávných přírážek k dani činžovní z jejího domu čp. 3155-56 v Košicích na rok 1932.

Rozhoduje o této stížnosti, musil se soud nejdříve z moci úřední zabývatí otázkou, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

V daném případě je spor o to, zdali mohly st-lce býti předepsány samosprávné přírážky k dani činžovní na rok 1932. Výše daňového základu pro výpočet těchto přírážek nebyla předmětem rozhodování žal. úřadu. Podle odst. 1 § 5 zákona č. 77/1927 Sb. děje se výpočet, předpis a vybírání obecních přírážek — mimo přírážky k dani pozemkové — činiteli, kteří jsou pověřeni vybíráním příslušných státních daní. O odvolání rozhoduje pak podle odst. 4 s konečnou platností fin. úřad I. stolic. Ustanovení posléze uvedené platí podle odst. 2 § 40, resp. § 77 zákona č. 125/1927 Sb. i pro přírážky zemské a okresní.

Žal. gen. fin. ředitelství nebylo tedy v daném případě vůbec úřadem, který by mohl rozhodovati o tom, zdali strana byla povinna platiti samosprávné přírážky. Je tedy jeho rozhodnutí stíženo podstatnou vadou, pro kterou je bylo zrušiti podle § 6 zákona o ss, aniž se soud mohl zabývatí ostatními námitkami stížnosti, brojícími věcně proti výroku obsaženému v nař. rozhodnutí.

Č. 12.548.

Živnostenské právo: I. * Výrobce cementového zboží je oprávněn pomníky jím vyrobené opatřovati nápisy a ozdobami. — II. Neurčité označení předmětu živnosti v živnostenském listu opravňuje dozorcí úřad ke zrušení tohoto živnostenského listu podle § 146 odst. 4 živn. řádu.

(Nález z 8. října 1936 č. 14.640/36.)